

EDITORIAL

Aquest mes de maig dediquem la revista als guanyadors i guanyadores dels Jocs Florals centrats a les joguines tradicionals. És un plaer veure com escriuen els infants escolaritzats a la nostra escola i creiem que és un bon premi que vegin publicats els seus textos en un mitjà de comunicació com aquest... Qui sap si d'aquí uns anys algú d'ells serà un escriptor o escriptora de reconegut èxit.

En un altre àmbit, hem de informar-vos que malauradament s'ha confirmat el tancament d'una de les dues línies de P3 pel que fa al proper curs.

Fins al darrer moment confiàvem que no succeís, però després de fer diverses reunions per tal de recuperar el 2n P3, es va confirmar, de moment, aquesta pèrdua, que tal i com es va dir mesos enrere, mirarem que no sigui per sempre.

La Tronada

ÈPOCA 3, NÚM. 28

MAIG DE 2018

Jocs Florals (1): Els escacs a la vida real

Era una plujosa tarda d'estiu, quan uns amics avorrits a casa, varen trobar un tauler d'escacs amb les fitxes, van col·locar cada una al seu lloc, les blanques i les negres, i els amics varen formar dos equips. Van començar a jugar la primera partida i van notar una sensació molt rara; les fitxes cada vegada s'anaven fent més grans. La reacció dels amics va ser de rialla.

- Mireu, s'estan fent les fitxes més grans! Va dir un dels amics.

- Tu estàs boig o què? Va dir un altre dels amics rient.

Les fitxes creixien a l'alçada d'un gegant, fins que van deixar de créixer, i es van posar a parlar.

-Heu començat la gran partida d'escacs! Va dir la reina molt seriosa.

En un instant les portes de la casa es van tancar.

-Només sortirà d'aquí l'equip que guanyi la partida. Va dir un "Alfil".

-L'equip que perdi no podrà sortir de casa i ho passarà molt malament! Va dir la reina.

Les fitxes del joc es van tornar a fer petites i els amics van començar la gran partida. Un de cada equip jugava la partida mentre els altres jugadors l'ajudaven. L'equip blanc va guanyar la partida.

-Enhorabona heu guanyat la partida, us podeu anar. Va dir una cavall.

Quan l'equip blanc va guanyar i se'n va anar, vandues....., i les fitxes van empresonar a l'equip negre.

Fins que uns altres nens en una tarda plujosa d'estiu no agafin el gran tauler d'escacs no podran sortir de la presó. Que passarà?

Daniel Rodríguez 6è B

Jocs Florals (2): El nen i la corda

Havia una vegada un nen que es deia Èric i una nena que es deia Martina. La nena estava saltant a la corda i llavors va arribar el pare de l'Èric i li va preguntar:

- Què fas?

La Martina li va contestar:

- Jugar a la corda.

L'Èric li va dir:

- Que puc jugar?

La Martina li va dir respondre que sí, però hi havia un problema, l'Èric no sabia jugar. Llavors la Martina n'hi va ensenyar, però l'Èric no ho entenia. De cop es va posar a ploure. Van començar a córrer fins que van arribar a una casa gran amb jardí. Van tocar el timbre i una senyora molt gran va obrir la porta.

- Hola bon dia! Que ens podem quedar aquí fins que pari de ploure?

La senyora li va dir:

- I tant!

Van entrar i es van asseure i van parlar una estona. L'Èric amb la cara molt trista va explicar.

- La Martina m'ensenyava a jugar a saltar a la corda. Però no me'n surto.

La senyora els va explicar que era un dels jocs preferits de quan era petita.

- És molt fàcil només has d'agafar impuls i saltar.

Quan la senyora va acabar d'explicar va parar de ploure. Els nens van tornar al parc i per fi l'Èric ho va poder fer! L'Èric i la Martina és van fer grans i sempre van recordar aquells dies del parc quan jugaven a la corda.

Mireia Borrego 3r B

LES COLÒNIES DE QUART

“Les colònies a Prades han estat espectaculars”

“Vam pujar a una muntanya que semblava que no s'acabava mai”

No sé perquè hem de fer tot un escrit explicant com han anat les colònies quan en una sola paraula es podria definir. Han estat ESPECTACULARS. Ha estat espectacular la casa de colònies, els monitors, les habitacions, els llits, les menjades, les instal·lacions, les excursions, els nens i com no...els mestres.

Quan vam arribar, ja vam anar a les habitacions, jo dormo a baix, jo dormo a dalt... tot i tots ben organitzats, col·locar la roba als armaris, els necessers als lavabos... com en un hotel. Sona la música per començar les primeres activitats, tots afilerats!

Jocs de descoberta, de fer olis, de primers auxilis...

sans i sopars que ens van deixar amb les panxes ben plenes.

Per aquest motiu va ser que la passarel·la de pijames va costar tant. Entre la son que teníem i els sopars... però després de la música amb el Marc... les feres es van tranquil·litzar.

Dia dos, zona la música i tots a lloc que comencem

queta per anar a dormir, ells s'adormen ben aviat i els follets Mestres aprofiten a fer de les seves.

Dia tres. Dia matador. Vam pujar a una muntanya que semblava que no s'acabava mai. I després...a baixar-la clar! Però va valer molt la pena només per veure el paisatge des de dalt del mirador.

Arribem a dinar i després d'una estoneta de joc, recollim que marxem. Amb ganes d'arribar a casa després de l'experiència de tres dies fora de casa però que ens han passat volant, tres dies que mai oblidarem i que sempre restaran en el record d'aquelles colònies de quart. Només donar les gràcies als nens pel seu comportament perquè ha estat exemplar, gràcies per fer que aquestes colònies també hagin estat ESPECTACULARS. pels mestres.

féssim el que féssim ens ho passàvem genial. Pel tema del menjar, ha estat tot molt bo i en grans quantitats, esmorzars de luxe, dinars boníssims, berenars molt

amb les activitats. Avui anem xino-xano cap a Prades. Després tornem cap a la casa a dinar i a la tarda... seguim!

Avui sí que no cal ni musi-

P4 A L'ENTORN RURAL DE LES GRANOTES

Els de P4 hem anat d'excursió a "l'Aula d'entorn rural de les granotes" de Riudoms. Ens ho hem passat SÚPER BÉ aprenent coses sobre les granotes, els pollers i Antoni Gaudí.

Jocs Florals (3): Els jocs tradicionals d'ara i d'abans

Quan vaig anar a parlar amb la meva família em vaig quedar amb la boca oberta. El món no era com ara i la vida era molt pobre i no tenien prous diners per comprar joguines... etc. Allí hi havia poques joguines i la majoria les fabricaven ells sols amb coses que trobaven...

Els nostres avis jugaven a les bales, el joc de la roda i el pal, amb pilotes i nines fabricades amb robes, a la corda o a la xarranca.

El pares ja tenien més joguines: nines com les d'ara, els primers play-mòbils, les primeres video-consols que eren en blanc i negre sense llum, a la xarranca, a la corda, la goma, monopatins...

Ara les coses en canviat molt: nines que parlen i ploren, cotxes teledirigits, videojocs, patinets elèctrics... En canvi altres com la comba, la xarranca i la pilota encara no en canviat.

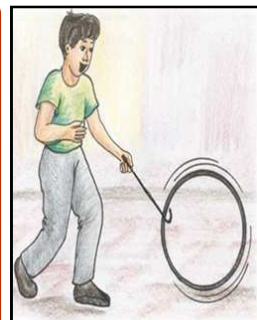
Jo crec que amb la meva reacció ja sabeu una mica del passat i d'ara de com jugaven.

Inés Coronas 4tA

Jocs Florals (4): La roda

Un dia d'estiu a la plaça del poble hi havia dos germans que jugaven a la roda, però el germà gran, el Pere, se li va trencar el pal i es van ficar tristos perquè no podien jugar més. Però el pare que ho havia vist tot li va agafar el pal trencat i li va donar un altre pal i es van posar molt contents perquè podien jugar una altra vegada a la roda.

Aina Batista 2n A

S'acosten dies de moltes emocions! Ens queden ja poques setmanes per finalitzar aquest curs i per començar les anhelades vacances d'estiu! Molts de nosaltres ja estem fent plans per l'estiu, així que aprofitant que teniu les agendas obertes apunteu-vos aquesta data i subratlleu-la amb fluorescent!!! "Save the date!" 15 de juny de 2018 a les 19h: FESTA DE FINAL DE CURS!!! Esteu preparats per passar-vos-ho bé?? Ben aviat us farem arribar tota la informació relativa a la festa! No patiu que tot l'equip de l'AMiPA hi estem treballant. Recordeu també que aquests últims dies de curs els nostres fills ens necessiten ben atents per ensenyar-nos els resultats de tot el que han anat treballant aquests mesos, es mereixen que contemplem la seva feina i que els deixem sentir-se orgullosos del seu esforç i dedicació!

Més coses! I més festes! Per una banda, que sapigueu que l'AMiPA organitza "Les tardes de juny", del 5 al 22 de juny els nens i nenes que ho necessitin podran quedar-se a l'escola a fer activitats d'allò més divertides amb monitors, si no heu rebut el díptic informatiu, passeu pel despatx a buscar la informació! I d'altra banda, destacar també que els propers dies 29,30, 31/5 i 1/6 farem la cloenda de les activitats extraescolars i a més el dia 31 hi haurà berenar i entrega de trofeus pels alumnes que han gaudit de les nostres activitats extraescolars!

I ja per acabar volem fer una especial menció als alumnes de 6è que aquest any acaben una etapa molt especial de la seva vida i d'aquí uns mesos en comencen una de nova. Els hi desitgem moltíssima sort a tots i totes a l'Institut! Bon final de curs a tothom!

Jocs Florals (5): La nina de porcellana

Hi havia una nena que es deia Paula, amb ulls blaus i cabells llargs daurats. A la Paula li agradava molt jugar, xerrar, i era una mica presumida.

Un dia es va tindre que quedar a casa de la seva àvia Maria i el seu avi Paco, la Paula no parava de preguntar coses, MOLTES coses, com per exemple: com era l'escola en aquella època, la roba i... de sobte va preguntar: I com eren les joguines i els jocs abans?

L'àvia molt entusiasmada, va explicar que ella no jugava amb videojocs, ni tampoc mòbils, res de tecnologia. Ella jugava amb cordes de saltar, a la xarranca, a la goma, amb baldufes, amb bales... La Paula amb un to una mica desagradable va respondre que aquells jocs l'avorrien molt.

-Vols que vagi dient més jocs per veure si hi ha algun que t'agradi? –Va contestar l'àvia.

La nena no molt convençuda va acceptar, i la seva àvia amb una gran somriure va començar explicar més jocs: el cementiri, fet i amaga, el pica paret, les nines de porcellana... La Paula amb una cara molt estranya va pensar que les nines de porcellana no existien, però s'equivocava, l'àvia li va assegurar que sí.

Mentre la iaia seguia parlant, la nena imaginava al seu cap una bonica nina de porcellana, molt delicada, amb els cabells llargs marrons i els ulls castanys. També portava un vestit llarg de color vermell passió i unes petites sabates roses. Amb aquella nina tal delicada i preciosa jugava una nena petita, però el que segur que la Paula no imaginava era que la seva àvia la estava cridant. La Paula estava tant ficada en aquella joguina que només escoltava la rialla molt dolça de la nena petita jugant.

Més tard la Paula li va explicar a la seva àvia que li havia agradat molt això de les nines de porcellana, l'àvia va decidir regalar-li una nina de porcellana a la seva neta, i quan la va treure de l'armari, era igual a la de la seva imaginació! Després de deu anys, la Paula encara té aquella nina, i la seva àvia esta molt contenta perquè a la seva neta li agrada molt aquell bonic detall.

Bianca Steti 5è C

Recordeu que a partir del dimarts 5 de juny hi haurà jornada continuada de 2/4 de 9 del matí a 2/4 d'una del migdia